

Θερμές ευχές
για τον καινούριο χρόνο
2008

Με υγεία
και πολύ κινηματογράφο...

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Κινηματογραφικής Λέσχης Πάτρας

Ιανουάριος 2008

Β΄ ΚΥΚΛΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ

Σύγχρονος βρεττανικός κινηματογράφος

- 16/1/2008 Control Άντον Κόρμπιν
23/1/2008 Το ημερολόγιο ενός ρομαντικού ηδονοβλεψία Ντέιβιντ Μακένζι

Επιτέλους θα τις δούμε πάλι

- 30/1/2008 Το ταμπούρλο Φόλκερ Σλέντορφ
6/2/2008 Το διάφανο δέρμα Φίλιπ Ρίντλεϊ

Κατοχή και κινηματογράφος

- 13/2/2008 Ένα τραγούδι για τον Αργύρη Στέφαν Χάουπτ
20/2/2008 Το ξυπόλυτο τάγμα Γκρέγκ Τάλλας

Βραβεία στις Κάννες

- 27/2/2008 Το βιολί Φρανσίσκο Βάργκας
5/3/2008 Paranoid Park Γκας Βαν Σαντ
12/3/2008 Η άκρη του ουρανού Φατίχ Ακίν

Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ

- 19/3/2008 Η χρονιά με τα 13 φεγγάρια Ρ. Β. Φασμπίντερ
26/3/2008 Η γυναίκα του σταθμάρχη Ρ. Β. Φασμπίντερ
2/4/2008 Ο έμπορος των 4 εποχών Ρ. Β. Φασμπίντερ

Νικίτα Μιχάλκοφ

- 9/4/2008 Μερικές μέρες από τη ζωή του Ομπλόμωφ Ν. Μιχάλκοφ
16/4/2008 Σκλάβο της αγάπης Ν. Μιχάλκοφ

19/3/2008

Η χρονιά με τα 13 φεγγάρια (1978)



Η ΧΡΟΝΙΑ ΜΕ ΤΑ 13 ΦΕΓΓΑΡΙΑ IN EINEM JAHR MIT 13 MONDEN

Σκηνοθεσία - Σενάριο - Φωτογραφία:

Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ

Ηθοποιοί: Φόλκερ Σπένγκλερ, Ίνγκριντ Κάβεν,
Ελίζαμπεθ Τρίσεναρ, Εύα Μάττες,
Γκόντφριντ Τζω

Μουσική: Πέερ Ράμπεν

Χώρα: Γερμανία (Έγχρωμο)

Διάρκεια: 124'

Πρώτη προβολή: Ώρα 8.00 μ.μ.

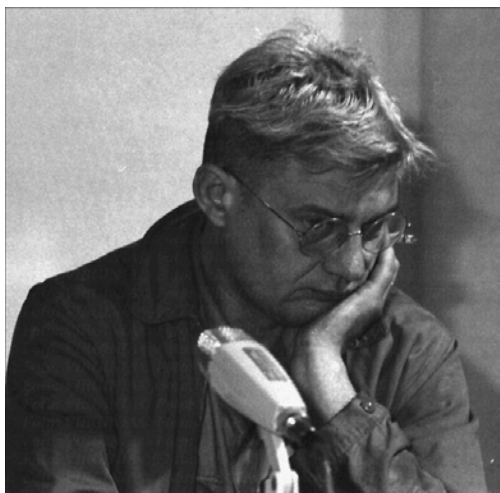
Δεύτερη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Όταν η ταινία τελειώσει ο Φασμπίντερ εγκατέλειψε την Φρανκφούρτη δηλώνοντας: "οι ερωτικές σχέσεις έχουν πεθάνει, ο έρωτας είναι ανύπαρκτος στην κοινωνία μας. Απλώς ορισμένοι δεν το παίρνουν είδηση και συνεχίζουν τη ζωή τους", Τέσσερα χρόνια αργότερα θα βρισκόταν νεκρός στο σπίτι του.

"Τις χρονιές που έχουμε δεκατρείς φορές νέα σελήνη, τα πολύ συναισθηματικά άτομα είναι ιδιαίτερα τρωτά. Συχνά φτάνουμε σε προσωπικές καταστροφές" λέει ο Φασμπίντερ που γύρισε την ταινία το 1978, χρονιά με δεκατρία φεγγάρια και λίγους μήνες μετά την

αυτοκτονία του εραστή του Άρμιν Μαίερ (τον οποίο είδαμε στη "Γερμανία το φθινόπωρο"). Η Ελβίρα, πρώην τραβεστί που έκανε εγχείριση αλλαγής φύλου στην Καζαμπλάνκα για χάρη του πρώην εραστή της Άντον Ζάιτς (πάμπλουτου και πανίσχυρου Εβραίου που γλύτωσε από τα χιτλερικά στρατόπεδα), περιφέρεται απελπισμένη το φρικτό καλοκαίρι του '78 σε μια εχθρική Φρανκφούρτη των καζίνων, των τραπεζών και των ουρανοξυστών. Κάθε σεκάνς της ταινίας είναι και μια συνάντηση της Ελβίρας με τα πρόσωπα ή τους χώρους που διαδραμάτισαν σημαντικό ρόλο στη ζωή της: το ορφανοτροφείο, το σφαγείο όπου δούλεψε παλιά, το γραφείο του Άντον, το σπίτι όπου μένει η πρώην γυναίκα του Ιρένε και η κόρη του. Κανένας όμως δεν μπορεί ή δε θέλει να ενδιαφερθεί για τα προβλήματα της και η Ελβίρα ψυχικό συντρίμμι αυτοκτονεί.

Η τελευταία περίοδος του Φασμπίντερ χαρακτηρίζεται από έργα που απευθύνονται στο πλατύ κοινό (Ο γάμος της Μαρίας Μπράουν) κι έργα τελείως προσωπικά, όπου ο σκηνοθέτης βάζει κατά κυριολεξία όλον του τον εαυτό. Σ' αυτή την δεύτερη κατηγορία ανήκει "Η χρονιά με τα 13 φεγγάρια", όπου ο Φασμπίντερ είναι σκηνοθέτης, σεναριογράφος, μοντέρ και ντεκορατέρ. **Το αποτέλεσμα είναι η πιο προωθημένη αισθητικά**



δημιουργία του κι ίσως η πιο απελπισμένη. Ο Φασμπίντερ ακολουθώντας τις διδαχές του Γκοντάρ, αλλά και τα πειράματα του Στράουμπ, φτιάχνει πολυσύνθετες οπτικο-ακουστικές συνθέσεις, με τη συνύπαρξη στην οθόνη ετερόκλητων στοιχείων, που είτε σχολιάζουν τα δρώμενα, είτε έρχονται σε ριζική αντίθεση μεταξύ τους: το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η ατέλειωτη αφήγηση της Ελβίρα με φόντο τα σφαγεία (σεκάνς που θυμίζει το "Αίμα των ζώων" του Φρανζύ), αλλά επίσης η σκηνή όπου ο Άντον μιμείται τον Τζέρυ Λιούις ή η σεκάνς όπου στην αφήγηση μπαίνει μια τηλεοπτική οθόνη παραθέτοντας ένα ετερόκλητο υλικό από τη Χιλή του Πиноσέτ, μέχρι σκηνές πορνό ή μια συνέντευξη του Φασμπίντερ.

Οι πειραματισμοί αυτοί, παρά τον "αποστασιοποιητικό" τους χαρακτήρα, δεν κάνουν λιγότερο οδυνηρή τη θέση της απελπισμένης περιπλάνησης της Ελβίρα, του πιο τραγικού και συγκινητικού προσώπου που έβγαλε ο κινηματογραφικός κόσμος του Φασμπίντερ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΡΑΦΑΗΛΙΔΗΣ

ΡΑΪΝΕΡ ΒΕΡΝΕΡ ΦΑΣΜΠΙΝΤΕΡ

Γεννήθηκε στις 31 Μαΐου 1945 στο Μπαντ Βέριτσοφεν. Εγκατέλειψε το γυμνάσιο χωρίς να πάρει απολυτήριο κι έκανε διάφορες δουλειές του ποδαριού, ενώ ταυτόχρονα πήρε μαθήματα ηθοποιίας. Το 1967 αρχίζει μια έντονη θεατρική καριέρα και με μια ομάδα μόνιμων συνεργατών (Χάνα Συγκούλα, Πέερ Ράμπεν, Κουρτ Ράμπι) ιδρύει το Αντιθέατρο. Με την ίδια ομάδα ο Φασμπίντερ θ' αρχίσει το 1969 τις πρώτες ανεξάρτητες ταινίες του. Θ' αναδειχθεί σ' έναν από τους πιο παραγωγικούς καλλιτέχνες της εποχής του και μέχρι το θάνατό του στις 10 Ιουνίου 1982, θα έχει γράψει δεκάδες θεατρικά έργα και θα έχει σκηνοθετήσει ένα μεγάλο αριθμό ταινιών, χωρίς να συμπεριλάβουμε τις τηλεοπτικές δουλειές του ή τις ταινίες όπου εμφανίζεται σαν ηθοποιός.

Οι πρώτες ταινίες του Φασμπίντερ αδιαφορούν για

την τεχνική τελειότητα, είναι έντονα θεατρικές και μελοδραματικές, επηρεασμένες εν μέρει από τον Ντάγκλας Σέρκ και το λαϊκό αμερικάνικο σινεμά. Μιλούν για την κρίση της σημερινής γερμανικής κοινωνίας, την εκμετάλλευση των συναισθημάτων, την εκπόρευση, το "δίκιο του ισχυρότερου". Είναι κραυγές αγωνίας ενός ευαίσθητου ομοφυλόφιλου, που ζήτησε μάταια λίγη κατανόηση κι αγάπη από τους άλλους.

Ύστερα από το "Γάμο της Μαρίας Μπράουν" οι ταινίες του είναι πιο επιμελημένες αισθητικά και δείχνουν μια κλίση προς το εξεζητημένο και παρακμιακό μπαρόκ, που φθάνει στο απόγειό του με τον "Καυγατζή". Κανένας άλλος Γερμανός σκηνοθέτης δε μίλησε τόσο ειλικρινά, τόσο ωμά και τόσο απελπισμένα για την απομυθοποίηση του γερμανικού όνειρου, ενώ ο θάνατός του σταμάτησε απότομα την ανοδική πορεία ενός έργου προς την πλήρη καλλιτεχνική ωρίμανση.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Η αγάπη είναι πιο κρύα απ' το θάνατο, Ο έλληνας γείτονας, Οι θεοί της πανούκλας, Γιατί ο κ. Ρ. παθαίνει αμόκ; (1969), Το ποτάμι των νεκρών, Το καφενείο, Whity, Το Ταξίδι για το Νικλασχάουτερ, Ο αμερικανός στρατιώτης, Φυλαχτείτε από την ιερή πόρνη, Οι σκαπανείς στο Ίνγκολσταντ, Ο έμπορος των τεσσάρων εποχών (1970), Τα πικρά δάκρυα της Πέτρα φον Καντ, Πέρασμα θηραμάτων, Οκτώ ώρες δεν κάνουν μια μέρα, Η ελευθερία της Βρέμης (1972), Ο ενσύμαρτος κόσμος, Νόρα Χέλμερ, Ο φόβος τρώει τα σωθικά, Μάρτα (1973), Έφι Μπριστ, Το παιχνίδι της τύχης, Σαν ένα πουλί πάνω στο σύρμα (1974), Η μάνα Κιούστερς πηγαίνει στον ουρανό, Φόβος για το φόβο, Σκιά των αγγέλων (1975), Θέλω μόνο να μ' αγαπάτε, Το ψητό του σατανά, Κινέζικη ρουλέτα (1976), Η γυναίκα του σταθμάρχη, Γυναίκες στη Νέα Υόρκη, Απόγνωση (1977), συνεργασία στο Η Γερμανία το φθινόπωρο, Ο γάμος της Μαρίας Μπράουν, Η χρονιά με τα δεκατρία φεγγάρια (1978), Η τρίτη γενιά (1979), Μπερλίν Αλεξάντερπλάτς, Λιλί Μαρλέν (1980), Λόλα, Μια γυναίκα απ' τη Γερμανία, Το θέατρο της έκστασης, Βερόνικα Φος (1981), Ο καυγατζής (1982).

